

מסכת סוטה

פרק ג

א. הִיָּה נוֹטֵל אֶת מִנְחָתָהּ מִתּוֹךְ כְּפִיפָה מְצֻרִית וְנוֹתְנָהּ לְתוֹךְ כָּלִי שָׂרֵת, וְנוֹתְנָהּ עַל יָדָהּ. וְכֵהֵן מֵנִיחַ יָדוֹ מִתְחַתֶּיהָ וּמְנִיפָהּ:

ב. הַנִּיר וְהַגִּישׁ, קֶמֶץ וְהַקֵּטִיר, וְהַשָּׂאֵר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים. הִיָּה מִשְׁקָה וְאַחֵר כֹּף מְקָרִיב אֶת מִנְחָתָהּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מְקָרִיב אֶת מִנְחָתָהּ וְאַחֵר כֹּף הִיָּה מִשְׁקָה, שְׁנֶאֱמַר (במדבר ה) וְאַחֵר יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמֵּים. אִם הִשְׁקָה וְאַחֵר כֹּף הִקָּרִיב אֶת מִנְחָתָהּ, כְּשֶׁרָהּ:

ג. עַד שֶׁלֹּא נִמְחַקָּה הַמַּגְלָה אֶמְרָה אֵינִי שׁוֹתָהּ, מַגְלָתָהּ נִגְנָזָה, וּמִנְחָתָהּ מִתְפַּזֶּרֶת עַל הַדָּשָׁן. וְאִין מַגְלָתָהּ כְּשֶׁרָהּ לְהִשְׁקוֹת בָּהּ סוֹטָה אַחֲרָת. נִמְחַקָּה הַמַּגְלָה וְאֶמְרָה טְמֵאָה אֲנִי, הַמֵּים נִשְׁפָּכִין וּמִנְחָתָהּ מִתְפַּזֶּרֶת עַל הַדָּשָׁן. נִמְחַקָּה הַמַּגְלָה וְאֶמְרָה אֵינִי שׁוֹתָהּ, מְעַרְעְרִים אוֹתָהּ וּמִשְׁקִין אוֹתָהּ בְּעַל כָּרְחָהּ:

ד. אֵינָה מְסַפֶּקֶת לְשִׁתּוֹת עַד שֶׁפָּנְיָהּ מוֹרִיקוֹת וְעֵינֶיהָ בּוֹלְטוֹת וְהִיא מִתְמַלֵּאת גִּידִין, וְהֵם אוֹמְרִים הוֹצִיאֶנָּה הוֹצִיאֶנָּה, שֶׁלֹּא תִטָּמֵא

הַעֲזָרָה. אִם יֵשׁ לָהּ זְכוּת, הִיָּתָה תּוֹלָה לָהּ. יֵשׁ זְכוּת תּוֹלָה שָׁנָה אַחַת, יֵשׁ זְכוּת תּוֹלָה שְׁתֵּי שָׁנִים, יֵשׁ זְכוּת תּוֹלָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים. מִכָּאן אוֹמֵר בֶּן עֲזַאי, חֵיב אָדָם לִלְמַד אֶת בֵּיתוֹ תּוֹרָה, שָׂאֵם תּוֹשָׁמָה, תִּדַּע שֶׁהַזְכוּת תּוֹלָה לָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כָּל הַמְלִמֵּד אֶת בֵּיתוֹ תּוֹרָה, כְּאִלּוּ מְלַמֵּדָה תַּפְלוּת. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, רוֹצֶה אִשָּׁה בְּקֶבֶד וְתַפְלוּת מִתּוֹשָׁעָה קִבִּין וּפְרִישוֹת. הוּא הִיָּה אוֹמֵר, חֲסִיד שׁוֹטָה, וְרָשָׁע עָרוֹם, וְאִשָּׁה פְּרוֹשָׁה, וּמִכּוֹת פְּרוֹשִׁין, הֲרִי אֵלֶי מִכְּלֵי עוֹלָם:

ה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֵין זְכוּת תּוֹלָה בַּמֵּיִם הַמָּרִים. וְאִם אִתָּה אוֹמֵר, הַזְכוּת תּוֹלָה בַּמֵּיִם הַמְּאָרְרִים, מִדֵּקָה אִתָּה אֶת הַמֵּיִם בְּפָנֶי כָּל הַנָּשִׁים הַשּׁוֹתוֹת, וּמוֹצִיא אִתָּה שֵׁם רַע עַל הַטְּהוֹרוֹת שִׁשָּׁתוּ, שְׁאוֹמְרִים טִמְאוֹת הֵן אֵלֶּא שֶׁתִּלְתֶּה לָּהֶן זְכוּת. רַבִּי אוֹמֵר, הַזְכוּת תּוֹלָה בַּמֵּיִם הַמְּאָרְרִים, וְאִינָה יוֹלֶדֶת וְאִינָה מִשְׁבַּחַת, אֵלֶּא מִתְּנוּנָה וְהוֹלָכַת, לְסוּף הִיא מֵתָה בְּאוֹתָהּ מִיָּתָה:

ו. נְטִמַּאת מִנְחָתָה עַד שֶׁלֹּא קוֹדֶשֶׁה בְּכָלִי, הֲרִי הִיא כָּכָל הַמִּנְחוֹת וְתַפְדָּה, וְאִם מִשְׁקוֹדֶשֶׁה בְּכָלִי, הֲרִי הִיא כָּכָל הַמִּנְחוֹת וְתַשְׁרָף. וְאֵלֶּו שְׁמִנְחוֹתֶיהֶן נִשְׂרָפוֹת, הָאוֹמֶרֶת טִמְאָה אֲנִי לָהּ, וְשָׁבְאוּ לָהּ יַעֲדִים שֶׁהִיא טִמְאָה, וְהָאוֹמֶרֶת אֲנִי שׁוֹתָה, וְשָׁבַעְלָה אֵינִי רוֹצֶה לְהַשְׁקוֹתָהּ, וְשָׁבַעְלָה בָּא עָלֶיהָ בְּדֶרֶךְ. וְכָל הַנְּשׁוּאוֹת לְכֹהֲנִים, מִנְחוֹתֶיהֶן נִשְׂרָפוֹת:

ז. בַּת יִשְׂרָאֵל שְׁנֵשׂאֵת לְכֹהֵן, מִנְחָתָהּ נִשְׂרָפֶת. וְכֹהֵנֹת שְׁנֵשׂאֵת לְיִשְׂרָאֵל, מִנְחָתָהּ נֹאכָלֶת. מֶה בֵּין כֹּהֵן לְכֹהֵנֶת, מִנְחַת כֹּהֵנֹת נֹאכָלֶת, מִנְחַת כֹּהֵן אֵינָה נֹאכָלֶת. כֹּהֵנֹת מִתְחַלְּלֹת, וְכֹהֵן אֵין מִתְחַלֵּל. כֹּהֵנֹת מִטְמְאָה לַמֵּתִים, וְאֵין כֹּהֵן מִטְמֵא לַמֵּתִים. כֹּהֵן אוֹכֵל בְּקֹדֶשִׁי קֹדָשִׁים, וְאֵין כֹּהֵנֹת אוֹכֵלֹת בְּקֹדֶשִׁי קֹדָשִׁים:

ח. מֶה בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁה. הָאִישׁ פּוֹרֵעַ וּפּוֹרֵם, וְאֵין הָאִשָּׁה פּוֹרֵעַת וּפּוֹרֶמֶת. הָאִישׁ מְדִיר אֶת בְּנוֹ בְּנִזִּיר, וְאֵין הָאִשָּׁה מְדִירַת אֶת בְּנָהּ בְּנִזִּיר. הָאִישׁ מְגַלַּח עַל נִזְיוֹת אָבִיו, וְאֵין הָאִשָּׁה מְגַלַּחַת עַל נִזְיוֹת אָבִיהָ. הָאִישׁ מוֹכֵר אֶת בְּתוֹ, וְאֵין הָאִשָּׁה מוֹכֶרֶת אֶת בְּתֻהָ. הָאִישׁ מְקַדֵּשׁ אֶת בְּתוֹ, וְאֵין הָאִשָּׁה מְקַדְּשֶׁת אֶת בְּתֻהָ. הָאִישׁ נִסְקָל עָרֹם, וְאֵין הָאִשָּׁה נִסְקָלֶת עֲרֻמָּה. הָאִישׁ נִתְּלָה, וְאֵין הָאִשָּׁה נִתְּלִית. הָאִישׁ נִמְכָּר בְּגִבְתּוֹ, וְאֵין הָאִשָּׁה נִמְכָּרֶת בְּגִבְתָּהּ: